

چیرک بـ مندایان: چان سـ پشيله که چوون بـ سەردانی نە نە پیره؟** یوری یارماش وەرگـران لە روسییهو : ئەحمەد رەجەب

سـ پشيله نـره پـکهوه دەژیان، گەوره کهیان ناوی میاوبوو ،
ناونجیه که مورو بچکـله که ششه .
نە نە پیره یه کی ناسراو له مالـکی ئه و بهری شه قامه که ده ژیا ،
پشيله کانی بـ نانخواردنی نیوهـر بـ بانگهـشت کرد، ئه و رـژه هه تاوو
رووناک بوو ، پشيله کان بهرانبهر به دهـرگای ماـکه کی
نە نە پیره دانیشن ، چاوهروانی کاتی نانخواردن بوون ، میاو پشيله
گەوره کهی ناویان وتی :

با پـکهوه بچینه ناو شه قامه که ، ئـتـمبیل زـره ،
یه که مجار من دهـرم ، گه یشته لای دهـرگا کهو ، له بن
دهـرگا که سهـری برده ژووره ووه ، یه کسهـر به پهـله بهـره و
دووا گه رایه ووه .

م ... میاوا! ئـتـمبیل نییه ، ئـتـمبیل نییه ، بهـام له ناو که پره کهی
نە نە پیره سهـگـکی دـر هه یه ! .

ئهـمجاره یان مورر چوو ، له ژـر دهـرگا کهوه به وریایی
سهـیری سهـگه کهی کرد بـ ئه وهی بزانهـت چـان سهـگـکه و ،
چـان چـانی بهـملاو بهـولادا باز دهـدات .

مور ر ر ر! به بـچوونی منیش ، وهـک میاویش وتی ئه و سهـگه دررو
هـاره .

پشيله پچکـله که ششه تهـنها لووتی له پهـنجهـره که دهـبرده
دهـره ووه ، له سهـرخـ بـه گـی ئه واندای دهـچرپاند :

شش - ش- ش! منیش وهـک ئـوه دهـترسم ، تا ئـستا له هـیچ لایهـک ، له
هـیچ جـیهـک سهـگی وازلم نهـدیوه .

له ترساندا چاوه کانی داخست و ، به هیچ جـړـک نه یوانی بـجـولـته وه ، تا ئه و دیمه نه له ژـړـر درگا که دا دـتـه بهر چاوت و ، کتوپر بـلـی راکشا .

هه تاوه که ئه و ناو هی گهرمتر ده کرد .

نه نه پیره چاوه روان بوو .

چـشـته که ، دیاره دهـمـکه سارد بووه ته وه ...

دووره ئه و سه گه به و جـړـه بـت ، پیشله گه وره که ئه و هی وت و ، له ته نیشته دهرگا که وه ده میا واند .

دیاره به و چه شنه ش گه وره نییه ، پیشله ناونجییه که وه لامی دایه وه .

پشیله بچکـله که شته پرسپاری کردو وتی : نه گهر به و جـړـه دررو ، به و چه شنه ش گه وره و ، هه روا ترسناکیش نابـت ! ، لـره دا چاوـکی به ئاسته م کرده وه و ، پاشان چاوه که ی تریشی کرده وه و ، به سهرسوما نه وه وتی : به ، گهر ئه وانه ی سهره وه راست بن ، ئه و سه گه وه بوو که شووشه وایه ! .

مورر ته کانه کیدا . دهرگا که ی به جـړـه شت و وتی :

راسته ، وه ک بوو که شووشه وایه ! که و ابوو زـړ ترسناکیش نییه ! .

پشیله گه وره گه میاو به ره و لای دهرگا که چوو ، دهستی کرد به مـرهـمـرو ، میاو میاو و هوار کردن : ترسناک نییه . دررو هار نییه ، وا دیاره تووتکه یه ! .

ههر هه موویان به را کردن چوونه ناو شه قامه که و ، خـیان گه یانده که پره که ی نه نه پیره و ، له وـدا چاویان به تووتکه یه کی بچکـله که وت . تووتکه که کلکی له قانده وه بـل دـستایه تی و به خـرها تنیان .

نه نه پیره له سهر ته خـتـک دانیشتبوو ، له پـشـخـیدا و ، له ناو قاپـکـدا گـشتی کوـاوی دانا بوو ، نه نه پیره ههـرسـل پشیله که و تووتکه که ی بـل نا نخواردن بانک کرد .

10/6/2020

تـبـینی :

*Юрий Ярмаш – Как трое котят к бабушке в гости ходили

Ярмыш Юрий Феодосиевич (Ярмиш Юрій Феодосійович) – український
детський письменник,
**یوری یارماش فـودوسیفیچ — نووسەرێکی ئێـکرانییه (ئێـکراینا)
چیرۆک بـێ منداڵان دەنووسێت — له 25/5/1935 له دایکبووه و له
23/10/2013 کـچی دووایی کردوه .